

Вѣритељно писане, *sn.* lettre de créance *f.*
Вѣрникъ, ница, *s.* croyant, ante.
Вѣро, *adv.* certainement, assurément; *|| u* на —, sûrement. [justesse, précision *f.*
Вѣрность, *sf.* la fidélité, sûreté, foi, loyauté,
Вѣрогонъ, *adj.* infidèle, fâlon.
Вѣроване, *sn.* la créance.
Вѣронѣмство, *sn.* la déloyauté.
Вѣронѣмъ, *adj.* déloyal; -mo, -lement.
Вѣроотстѣженіе, *adj.* apostat.
Вѣроотстѣники, *sm.* un apostat, renégat.
Вѣроѧтенъ, *adj.* crovable, vraisamblable, probable, présomable, plausible; -тио, ment; *||* -тното, *sn.* le vraisemblable; *||* учене за-тни мысли, *Theol.* le probabilisme.
— **наслѣдникъ**, *sm.* hérétier présomptif *m.*
Вѣроѧтие, *sn.* la croyance.
Вѣроѧто, *adv.* apparemment.
Вѣроѧтность, *sf.* l'apparence *f.*, vraisemblance, probabilité, pausibilité, présomption *f.*
Вѣтрень и -ровитъ, *adj.* venteux.
Вѣтреница, *sf.* plante, la pulsatile.
Вѣтрецъ, *sm. dim.* haleine ou souffle de vent, *f.*; *|| Mar.* la brise; *|| бѣговъ —*, brise de terre.
Вѣтрилникъ (отъ нера), *sm.* Mar. le penon.
Вѣтрало, *sn.* la girouette, le coq (*voyez* Анемоскопъ).
— **глѣтѣ**.
Вѣтърничавость, *sf.* le papillonage, la lé-
Вѣтърничава глава, *sf.* une tête à l'évent; *|| fam.* un tête de linotte.
Вѣтърнически, *adj.* rhumatismal et -matique.
Вѣтърничество, *sn.* l'étourderie *f.*
Вѣтърничевъ, *adj.* étourdi; -bo, diment ou à l'étourdi; 1. évaporé, éventé, volage, léger, papillon; 2. *fig.* un braque; 3. *fam.* un freluquet, hurluberlu, *m.*
— **момакъ**, *m. fig.* un étourneau.
— **човѣкъ**, *sm. fam.* un farfadet.
Вѣтърничевы мысли, *sf. pl.* des châteaux en Espagne, *m.*; *|| fig.* à perte de vue, *f.*; *|| fam.* la billevesée.
Вѣтъроврачъ, -ка, *s.* chaomancien, enne.
Вѣтърогонно срѣдство, *sm.* Med. carminatif, *adj. m.*
Вѣтъроиспускачъ, *sm.* Phys. l'olipile *m.*
Вѣтромѣръ, *sm.* l'amémomètre *m.*
Вѣтърникъ, *sm. fig.* la gironette.
Вѣтърно издуване, *sn.* Méd. la tympanite.
Вѣтъръ, *sm.* le vent, l'air *m.*, l'évent *m.*; 1. *fig.* la tourbillon; 2. на -ть, *adv.* en l'air; 3. (блестъ), le rhumatisme; 4. пилецъ що хвърка срѣщо -ть, le ventolier; 5. траине на постоянъ —, *Mar.* la nuaison; 6. косто докарва — въ тѣрбухъ-ть, venteux, *adj.* 7. поставамъ на -ть, *va.* éventer; 8. говоря на -ть, *vn.* se perdre dans le vague; 9. врачуване по -ть, la chaomaincie; 10. косто докарва —, *Méd.* flatuleux, *adj.*; 11. набране —, *Méd.* la flatulence; 12. въ чьрвата —, *Méd.* la flatuosité; 13. — отъ

къмъ кърмата, *Mar.* vent arrière *m.*; 14. — насрѣща, vent de bout; 15. постоянъ —, vent fait; 16. на воля на -ть, au gré du vent; 17. придержамса къмъ -ть, *vr. Mar.* loser, rallier le vent, 18. придержане къмъ -ть, *Mar.* l'autofée *f.*; 19. държя къмъ -ть да плащать платната, *vn. Mar.* ralinguer; 20. отнемамъ -ть, *va. Mar.* déventer; 21. отървавамса отъ -ть, *vr. Mar.* faire chaperelle *f.*

Вѣн и -вѣтъръ, *v. imp.* il vent.

Вѣтрове (въ тѣрбухъ-ть), *sm. pl.* la ventosité.
Вѣтрушка и Вѣянца, *sf.* l'ouragan *m.*, l'orage *m.*, la bourrasque, le tourbillon; *||* (урачанъ), trombe terrestre ou de terre, *f.*; *|| Mar.* coup de vent, *m.*

Вѣчны, *adj.* éternel, perpétuel; *|| fig.* immortel; -чио, въ вѣкы, lement; *||* на -чио, *adv.* à perpétuité.

Вѣчна траеность, *sf.* la perpétuité.

Вѣчно благополучие, *sn.* la bénitude.
— или непрѣстанно продължене, *sn.* la perpétuité. *[tuation.]*

— траине или продължене, *sn.* la perpétuité.
Вѣчноискитный Евреинъ, *sm.* le Juif errant.

Вѣчность, *sf.* l'éternité *f.*, l'immortalité *f.*

Вѣчны селене, *sn. pl.* le tabernacle.

Вѣченски протоколь, *sm.* l'expertise *f.*

Вѣщи (въ искуство), *sm. pl.* maîtres de Gart, *m.*

Вѣщица, *sf.* une devineresse, entremetteuse, pytonisse, cartomancienne, maquerelle *f.*; *|| pop.* une appareilleuse.

Вѣщицарство, *sn. fam.* la maquérellage.

Вѣщность, *sf.* l'intelligence *f.*

Вѣщъ, *adj.* savant, intelligent, fort sur, un professeur, expert *m.*; 1. *fig.* foncé; 2. (съмъ), *vn. savoir*; 3. (въ иѣзо), versé dans, connaisseur en; 4. -съмъ (въ иѣзо), se connaître à, en; 5. изгледване или опитване съ -щи човѣци и тѣхно извѣстие, l'expertise *f.*

Вчовѣчвамса, *vr. (voyez Исташивамса).*

Вѣблъ, *sm. (voyez Гиранъ).* *[цитъ].*

Вѣглево прѣчирняване, *sm. (voyez Антра-*

Вѣглена кисѣлнина, *sf. Chim.* acide car-

bonique m.

— яма, *sf. Techn.* la faude.

Вѣглекисѣла соль, *sf. Chim.* le carbonate.

Вѣглекисѣль, *adj.* carbonaté. *[carbonate.]*

Вѣглероднокисѣла соль, *sf. Chim.* le sous-

Вѣглеродисто съединене, *sn. Chim.* la carbure.

Вѣглеродистъ, *adj.* carboné.

Вѣглеродъ, *sm. Chim.* le carbone.

Вѣглищень прахъ, *sm.* le poussier.

Вѣгліе и Вѣглица, *sn. pl.* le charbon, la braise; 1. каменны —, charbon de terre ou minéral; 2. чисты —, *Chim.* le carbone; 3. правя —, *va. Chim.* carboniser; 4. ста-